

Ve své diplomové práci se zabývám problémem prostorové představivosti. Ze své zkušenosti mohu říci, že jsme se v kapitolách o tělesech na základní škole zabývali převážně znázorňováním základních těles a výpočtem povrchů a objemů těchto těles. Do hodin nebyly zařazeny žádné úlohy, které by rozvíjely prostorovou představivost. Sama jsem potom jako studentka na střední škole pozorovala, jaké problémy může způsobit nedostatečně rozvinutá prostorová představivost v kapitolách o stereometrii. Nedostatečná znalost trojrozměrných vztahů a vlastností se potom, podle mého názoru, promítá v neschopnost sestavit řezy těles danou rovinou i v neschopnost určit kolmost či rovnoběžnost jednotlivých objektů. To potvrzují i názory pedagogů, s kterými jsem o tomto problému diskutovala, i výsledky ankety provedené Josefem Molnárem (Molnár, J.: Z ankety k prostorové představivosti žáků, in: Matematika - Fyzika - Informatika, ročník 2, číslo 3, SPN, Praha 1992-93, str. 113-119).